

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piață mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șes luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrieri nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N°. 55.

Mercuri, 11 (23) Martie.

1887.

Brașovū, 9 Martie 1887.

Di de Ți, anū de anū trece, fără să mai putem înregistra o veste de bucuriă. N'auzim și nu ni se împărtășește decât că poporul nostru sărăcește, că biserica ni se lovesce, că școlă ni se sgudue din temelii, pentru că guvernul ungueresc cu toate organele sale administrative și școlare, îmbărbătate de strigătele nebune ale unui șovinism fără sēmēnū, năpădesc din dreapta și din stânga spre a înăbuși orice suflare și vieță ce nu e ungueresc.

Cele mai grele lovirī sunt cele date bisericiei și școlei, singurul scut ce mai adăpostesce limba și naționalitatea. Și în contra acestora, dēr mai ales contra școlilor e îndreptată furia stăpânirii ungueresc. Când e vorba de instituțiunile nōstre bisericesci și școlare, nu mai există lege, nu mai există libertate, nu mai există toleranță, ci volnicia și patima e singura măsură ce decide.

Ce e dreptū, până acum volnicia ungueresc n'a îndrăsnit a merge până acolo, ca să pretindă a se face serviciul divin în biserici românesc în limba ungueresc, precum a îndrăsnit între Slovaci și Șvabi. Dēr din nenorocire în câteva comune românesc din Sēcuieme această stare de lucruri există de vēcūri, deși spre lauda Românilor de acolo, uneltirile de maghiarisare au isbutit a le maghiarisa limba, dēr nu și inima, căci ca Români se mărturisesc. Indesuiți de Sēcui, fără școle românesc, au fost împedecați de a comunica cu masa cea mare a poporului român și de a-și cultiva limba în școlele lor proprii.

Isbutiserăm în timpul din urmă să ne ridicăm câteva școle prin unele comune române din Sēcuieme, dēr avem să luptăm cu mari greutăți, pentru că mai ales de unu timp încōce sunt strânse în cercul uneltirilor de maghiarisare. Volnicia ungueresc a isbutit ca în Ormenișū, Ozunū, Bikfalău, Comolău și alte comune să fiă școle comunale și nu confesionale. În Crizbavū lucrurile au mers și mai departe, mulțămită slăbiciunii preoților ce i-a avut acea comună, precum și nepăsării autorității nōstre supreme bisericesci și școlare, care a tolerat asemenea lucruri. Din școlă românesc confesională s'a făcut școlă comună, și așī suntem informați că și cea comună s'a prefăcut în școlă de stat ungueresc. Poporul e amărît și preotul o simte, căci așī suferă urmările, poporul nu l'au mai ia în sēmă și nu-i implinesc nici cele mai neînsemnate cereri. Comuna Dobârlēu cu mare greu își mai pōte susține școlă și biserica, căci poporul e adus la o stare materială miserabilă, locuitorii sunt și așī birnicii proprietarilor ungueri din Bikfalău. În Ormenișū uneltirile ungueresc au mers până acolo, ca Români să nu-și pōtă face nici măcar biserica pe unu loc ce li se dăruise și care se afla în mijlocul comunei. Au ridicat împrejurul acelu loc șurī de lemnū, numai ca să facă pe Români să părăsescă locul.

De câte ori n'au făcut apelū Români la autoritățile ungueresc, ca să le dea mână de ajutor pentru înlăturarea neajunsurilor! Dēr au apelat la urechia surdului, și așī au ajuns la convingerea că organele guvernului nu voesc a le da sprijinul cuvenit, fiind că, cum dīse Dr. Gregr în camera din Viena, nu pot suferi semne de vieță românesc.

Nu totū așa se pōrtă autoritățile ungueresc, când e vorba de încassarea taxelor pentru fondul de pensiune regnicolarū alū învățătorilor, la care fie-care comună bisericescă care are școlă contribuie, de exemplu în protopopiatul alū doilea alū Brașovului, câte 12 fl. pe an și fiecare învățător câte 2 procente din salariul său.

Atunci zelul acelor autorități e neobosit, escortă până și averile episcopesci.

Nu i destul cu atâta, acum se gândesc despoții la noue lovituri, făuresc noue atacuri. Incep a-și ridica brațele de polip în contra gimnasiilor. Fōia guvernamentală din Clușiu își începe cântecul ei de bufniță cu gimnasiul din Blașiu și din Bradū. A visat că în Blașiu s'ar petrece „cumplite nedreptăți“, „nu s'ar clasifica școlarii după merit“, „sunt pre mulți școlari“, împrejurare care face ca școlele ungueresc să fiă rău vizitate de școlarii români. Profesorii gimnasiului din Bradū ar fi nisce „ultraști“ și acelu gimnasiu nici „n'ar merita a se pune în rândul școlilor“. Și pentru ce ridică fōia guvernamentală aceste bocete? Pentru că — dīce ea — aceste școle fac concurență școlilor ungueresc, ar fi un asil al școlarilor leneși și nepregătiți; școlarii, cari la școlele ungueresc nu se pot „ferici“, și-ar lua refugiu la acele școle, unde ar căpeta testimonii bune și așa li s'ar da puțin de a fi în avantaj față cu școlarii din gimnasiile ungueresc. Cere apoi fōia clușiană, ca și la aceste școle românesc, unde se dau testimonii egal de bune cu ale școlilor ungueresc, să se pretindă dela școlari atâta cât se pretinde dela „minunate și bine organizate“ școle ungueresc. În fine atrage atențiunea cercurilor competente asupra acestor școle.

Cine nu înțelege iesuitismul și fariseismul fōiei ungueresc? A dīce că tinerii români „scot pe tinerii ungueri din poziția lor străbună cu ajutorul testimoniiilor ce au egală valōre cu testimoniiile celor mai bune școle“, e un neadevăr strigător la cer, când se scie că noi Români suntem eschiși din funcțiunile statului, dēcă nu jurăm pe pînteni și pe calpacul ungueresc. Alt foc o arde pe cucuvaia din Clușiu. Tinerii români nu merg la școlele ungueresc și cei cari se duc la acestea se întorc îndrētū. De ce nu vreau cei dela „Kolozsvar“ să recunoscă, că cei mai mulți tineri români sunt sătui de batjocurile profesorilor și colegilor lor ungueri? De ce nu vreau să recunoscă că, după datele și informațiunile ce le avem, cei mai slabi școlari sunt aceia cari vin în gimnasiile nōstre dela cele ungueresc? De ce nu vrea să recunoscă fōia maghiară, că nu gimnasiile ungueresc merită calificățiunea de „minunate și bine organizate“ — de vreme ce ea însăși recunoscă, că tinerii români sunt în pozițiune d'a fi în avantaj față cu tinerii ungueri? Őre „minunate și bine organizate“ sunt gimnasiile ungueresc, când cu puține excepțiuni în ele nu se câștigă decât o spoială de clasicism, nu se învață decât numai carte ungueresc, și istoriă falsificată precum de pildă în gimnasiul din Odorheiul sēcuiesc, unde, precum ne asigură un preot român care a învățat acolo, profesorul de istoriă le spune școlarilor că „dēcă n'ar fi Țigani, Valachi ar fi cel din urmă și cel mai păcătoș popor din lume.“

Dēcă de aceste cunoscințe li se bagă în cap școlarilor din gimnasiile ungueresc, atunci nu-i mirare, că se sēmă ofensați de câte-ori dau ochi cu vr'unu colegu dela gimnasiile românesc, care se sēmă în drept a se considera cel puțin egal cu ei.

Dēr de ce să mai umblăm cu mâța în sac. Celor dela „Kolozsvar“ li s'au împuiat creierii, acum în primăveră, de noue tendințe și poftă de maghiarisare și vor să găsescă érăși noduri în papură, li se pare că sunt amenințați școlarii ungueri, căci mai există încă câte-va școle românesc!

E timpul însă ca să vorbim împreună și o vorbă serioasă, și de aceea vom mai reveni.

SCRILE ȚILEI.

Ministrul de honveđi a primit deputățiunea studenților, condusă de deputatul dietalū Mūnich, în cestiunea esamenului de oficer în rezervă în armata comună. Ministrul arată că e cu neputință să li se implinesc rugăciunea d'a depune esamenul în limba ungueresc, dēr va face totū posibilul, ca să nu li se pretindă așa strict perfectă cunoscere a limbei germane, ci cât se pōtă fi înțeleși aspiranții în vorbire și în scriere. — Dēr Ungurii de ce pretind Nemaghiarilor perfectă cunoscere a limbei ungueresc chiar și pentru rangul de oficer la gloate? Unde e consecința?

—x—

Ni se scrie din Rodna: Membrul Academiei d-lū Florianū cav. de Porcius nu pōte lua parte nici în anul acesta la ședințele Academiei române în Bucuresc, dēorece ca și acum unu an guvernul din Peșta refuză a-i da pașaportū.

—x—

Ministrul de honveđi a încunoscintat municipiile în sensul înțelegerii stabilite cu ministrul comun de rășboiu, ca placatele și tipăriturile terminate în scopul convocării pentru cazul de mobilizare să nu se trimetă nemijlocit, când se va ordona mobilizarea, primărilor acelor comune, care nu posedă o proprie cancelariă comună, ci prin notarul cercualū respectiv. Privitor la prezentarea convocațiilor ordonă ministrul, ca stațiunile de prezentare să se stabilesc în comun cu comăndele semibrigadelor de honveđi și să se însemneze în placatele de mobilizare. Honveđii concediați au să se prezinte ori la stațiunea de echipare a propriului lor corp de trupe, ori la acele bataliōne de honveđi, pe alū căror teritoriu se află ei, dēcă cu trenul (vapurul) nu pot ajunge la stațiunea lor de echipare în 8—10 ore, ori pe jos într'o Ți.

—x—

Duminea trecută s'a arangeat în Bocșa-montană alū treilea concert de cătră corul vocalū românesc din localitate. Atâtū succesul moralū, câtū și celū materialū, au fost satisfăcătoare. „Familiei“ se scrie de acolo, că pe lângă corul românesc lumesc, s'au mai înființat încă douē reuniuni g. or. pentru cultivarea cântului bisericesc. Trei coruri dēr, unul mai cu zel și mai bun decât altul, e un semn bun și o dovadă puternică despre interesul ce-l au Români pentru artă, cultură și progres. Mari merite are în privința acesta instructorul și compozitorul d-lū Coloficū. Dumnia lui a și compus o liturgiă nouă foarte frumoasă, care se pōte procura dela susnumitul domn cu 6 fl. v. a. Vocile sunt separatū scrise. — La Curtici, în comitatul Arad, s'a înființat de curēnd unu cor vocalū, care a dat sub conducerea lui Iosifū Mihū în 26 Februarie unu frumos concert; la succes a contribuit și d-lū rigorosantū în drept Severū Bocșanū, care a ținut și o cuvântare potrivită. — În Chinezū tinerimea școlară a compus în tōmna anului trecut, sub conducerea parocului Alesandru Crăciunescu, unu cor vocalū bisericesc, care cu conlucrarea învățătorului Petru Baranū s'a și produs în 15 Februarie în biserică.

—x—

În legătură cu notița, ce am adus o Țile trecute, că notarul Laurentzi din Feldiōră ar fi pierdut pe drum până la Brașovū o sumă mare de bani, ni ni se comunică, că acestu notar, care funcționa totodată și ca cassar alū „reuniunii de păstrare săsesc din Feldiōră“, în săptămāna trecută a aruncat în foc toate cărțile de contabilitate ale numitei reuniuni. Notarul a fost arestat. Se dīce că ar fi comis faptul într'o stare mentală turburată; de altă parte se asigură, că societatea ar fi fost păgubită de cătră cassarul său cu sume considerabile.

—x—

Privitor la afacerea unui nou împrumut alū bisericei rom. gr. or. din Hērmanū, despre care relatase că simplă informațiune într'unul din numerile trecute ale fōiei nōstre, aflăm din altă parte, că acelu împrumut nu s'ar fi făcut și că în adevăr biserica n'ar mai fi nimic datore. Unu asemenea împrumut nici nu s'ar

fi putut face fără scirea celorlți cari conducă afacerile bisericesti din acea comună. Amă dori ca așa să și fiă chiar spre binele bisericeii.

—x—

„Familiei» i se scrie din Budapesta despre un nou succes al unei copilite române pe terenul artei. D-ra Alma de Dunca-Schiau, mica elevă din clasa IV a conservatorului din capitală și elevă internă a institutului de creștere al „Societății pentru cultura femeilor» a jucat pe pian la ultimul concert al pensionatului o „polonaisă brulantă» plină de dificultăți tehnice și artistice, într-o aplaus și admirațiunile sălii întregi. Pe lângă frumuseța sa rară, d-ra Alma de Dunca-Schiau unește inteligență superioară și un simțământ profund al artei, ce dezvoltându-se cu anii, îi asigură o carieră mare, de va întrebuița talentele, cu cari este bogată îndestrată.}

—x—

După cum i se scrie din Cernăuți aceluiși diar, circula faima, că clerul înalt împreună cu boerimea vrea să scotă la lumină un diar politic românesc în Cernăuți.

—x—

Duminică 13 Martie a. c. s'a inaugurat în Sucéva o nouă societate românească sub numele: „Clubul român», societate de lectură și petrecere. După statutele acestui club, el își propune a cultiva lectura, muzica, teatrul de amatori, a arangia întâlniri sociale, și a ține prelegeri publice, scrie „Revista Politică».

—x—

Frecvența universității din Cernăuți a fost în semestrul de iarnă 1886/87 următoarea: La facultatea teologică 60 auditori ordinari și 1 extraordinar, dintre cari 50 români și 11 ruteni; la facultatea juridică 123 ordinari și 16 extraordinari, dintre cari 31 români; la facultatea filosofică 17 ordinari și 19 extraordinari, dintre cari 7 români; era la cursul de farmacie au fost 13 auditori, dintre cari 1 român. Așaderea la suma totală de 249 auditori ai universității, Românii facu parte cu 89 de inși.

—x—

O telegramă din Agramă comunică, că deputatul David Starcevič fu citat înaintea judei de instrucțiune și după un scurt interogatoriu fu pus în arest preventiv. Arestarea a făcut mare senzațiune.

—x—

După cum anunța „Keresked. Vilag», în curând se va înființa monopolul chibriturilor, și anume după alegeri se va prezenta dietei respectivului proiect de lege. — Din ce în ce mai »bine».

—x—

Sâmbătă în 26 Martie 1887 secțiunea „Brașov» a reuniunii transilvane a Carpaților (Siebenb.-Karpathenverein) va arangia o „serată voioasă» în otelul Nr. 1. Inceputul va fi la 8 ore seara.

Din afară.

După cum scrie „Times» din Londra, diferite faime și expectări facu în Constantinopol impresiunea, că succesul misiunii lui Riza-bey în Bulgaria ar atârna de tractările ce se continuă în Petersburg, prin mijlocirea lui Lobanoff, între Austro-Ungaria și Rusia privitor la rezolvarea chestiunii bulgare. Se crede că, dacă nu se va lua în curând o decisiune, Sobrania se va convoca foarte curând, pentru ca să proclame Bulgaria ca regat independent, căci regenții înșiși consideră situațiunea lor ca abia suportabilă mai îndelung timp. Această ruptură a tractatului din Berlin ar trebui necondiționat să provoace o decisiune, eventual ar putea urmași un congres și se crede că Țarul nu e cu totul antipatic acestei idei.

*

„Nezavissima» foia oficioasă din Sofia dice, că Riza-bey se scie și se comunice la locul respectiv, că dacă Turcia insistă și mai departe pentru o împăcare cu Zankov, acesta ar ofensa întreaga națiune bulgară. „Nu vrem nici o împăcare, nici o mijlocire, cerem ca Turcia să numescă cât mai curând un candidat la tronul ori, dacă nu se întâmplă acesta, vom rechiama pe prințul Alexandru.»

Procesul de calumnia

contra d-lui F. H. Longin, avocat în Deva.

(Urmare din Nrii 49, 50, 51 și 52).

Va să dică, procurorul, pe baza actelor și a dovezilor ce-au intrat, a pus pondul mai cu seamă pe aceste trei puncte, pe când, celelalte fapte și declarațiuni ale acusatului le-a semnalat numai ca ilustrațiune și ca razeme la cele trei puncte esențiale. — În ce stau aceste trei puncte se va vedea mai la vale din dezvoltarea ulterioară a pertractării și a fasiunilor martorilor. — Și anume:

Martorul Francisc Teutschek, întreprinzător de case în Deva, om în vârstă și cu destulă reputațiune în viața socială din Deva, spune că viața lui e învecinată, cu a președintelui tribunalului reg. din Deva și că în viața aceea a pus multă muncă sălcii triste, cu scop, ca mai ales una, după ce se va desvolta deplin, să o doneze unui amic al său, căruia încă de mai înainte îi promisese o frumoasă salcie.

Intr'o ți — dice martorul, — mergând la via, am aflat, că chiar esemplariul, care l'am destinat amicului meu, s'a furat.

Se înțelege, că m'am indignat peste măsură și deci de loc am picat, ca să-i dau de urmă. Luând cimiterele de arde — căci dasem cu socotela, că pe acolo voi da mai îngrabă de urmă, — după multă căutare, am dat de salcia mea, la un mormânt din cimiterul catolic. Luând la răspundere pe pazitorul cimiterului, mi-a spus, că acea salcie tristă o-a adus o sluga președintelui tribunalului reg. a Măriei sale d-lui Dr. Francisc Solyom Fekete.

Eu apoi — dice mai departe martorul, — am povestit întâmplarea aceasta și la alții și așa și acusatului. Mai târziu, întâlnindu-mă cu Măria sa președintele, am fost întrebat de cătră densul, dacă sunt supărat pentru salcie? I-am răspuns, că da, am fost, — der fiind că am aflat, că s'a dus acea salcie, pentru Măria sa, nu țin nimic și nici nu poftesc vre-o desdăunare — căci președintele l'a fost imbiat — numai cât mi-a fost ciudă, nescind că s'a ridicat de acolo, din porunca Măriei Sale.

Fasiunea președintelui conglăsește cu fasiunea acestui martor în multe privințe, deosebirea e numai aceea, că președintele susține, că acea salcie s'a cultivat și de el și că ar fi din viața lui. Aflând martorul fasiunea președintelui și-a exprimat mirarea, cum Măria Sa d-nul președinte poate să afirme așa ceva!

Acusatul relativ la acest punct, când a fost provocat a da dovadă, a ținut, că vorbindu-se mult despre această întâmplare, crede că acesta încă nu poate fi ceva lucru strălucit.

E de însemnat, că președintele Solyom în fasiunea sa, relativ la punctul acesta, se încerează a da întâmplări un colorit de pietate părintească, și pentru aceea se espectorază contra acusatului, în mod neertat înaintea unui jude de instrucțiune.

După acest martor s'a ascultat Emil Kozsperda, fost adjunct pretorial, de prezent notarul în părțile Zarandane. Martorul istorisește, că în cercul electoral (pentru reprezentanți comitatensi) dela Vația, au fost mari lupte electorale și că din acele lupte au rezultat mai multe denunțări la tribunalul reg. din Deva și la administrațiune.

În urma denunțării unui avocat, cu numele Francisc Ribiczei, acum mort, tribunalul regesc din Deva a ordonat cercetare criminală pentru delict de agitare în contra mai multora dela noi și a emis ca jude instructor pe un notarul de tribunal cu numele Dr. Andrei Korber cu acea instrucțiune, ca pe cei denunțați să-i dețină și să-i escorteze la Deva în temniță.

Judele de instrucțiune, sosind seara la Baia de Criș, a spus confidentul martorei, că și el este unul din cei denunțați, deci dacă vrea să scape, să grăbescă la Deva și asigurându pe președintele tribunalului, că și cu ocaziunea alegerii ce se apropia (din 1883) va lucra pentru candidatul, pe care-l sprijinesce președintele tribunalului (adece pe Dr. Chorin, care căduse față de P. Truția) să esopereze deia Solyom o scrisoare ore-care și atunci el, judele învitat, nu-l va dețină, elmintrelea da.

Ingrozându-mă — dice martorul — de loc am picat la Deva și acolo m'am dus deadreptul la președintele tribunalului d-lui Dr. F. Solyom Fekete, și i-am spus, ce am auzit dela d-lui Dr. A. Korber, — drept aceea, provocându-mă la serviciile ce am făcut cu ocaziunea alegerilor, pentru ca să reiasă fratele Măriei sale, — apoi arătându-i, că ce lovitură grăznică ar fi pentru familia mea, dacă așa și escortat cu gendarmi, l'am rugat, ca să mi dea o semnătură ore-care, ca să o duc la d-lui Dr. A. Korber, că îi voi fi recunoscător. Măria sa apoi s'a îndurat de mine și mi-a dat un bilet de următorul cuprins: „Ezen irat elomutatojára nézve, nem», adece: „presentatorul acestei scrisori nu». Eu cu biletul acesta am grăbit acasă, unde arătându-l judei învitat, — el nu m'a deținut — ba apoi n'a deținut nici pe ceilalți.

Mai târziu eu am picat din slujbă și relațiunile mele cu d-lui președinte Solyom au devenit din ce în ce mai încordate, până ce eu am fost aplecat a crede, că persecutarea mea nu poate isvori decât numai dela d-lui Dr. F. Solyom Fekete. În fine dușmănia între mine și Măria sa Solyom devenind completă, eu am arătat biletul de sub întrebare și am spus istoria și puterea lui (a biletului) la totă lumea, — mai pe urmă am prezentat-o și comitelui suprem al comitatului Huniádórei, cu scop, ca ilustratarea sa să arate la ministru de justiție ce fel de om e d-lui Dr. Francisc Solyom Fekete, președintele tribunalului reg. din Deva, — pe astă cale va fi aflat deci și acusatul și s'a folosit de ea. Martorul apoi declară, că el este de aceea convingere, că el numai cu ajutorul celui bilet a scăpat.

Președintele arată martorului, că Dr. A. Korber — în fasiunea lui dice, că el nu scie nimic de bilet și că eliberarea respective nedeținerea lui a urmat din alte motive, — că adece nu a aflat cu cale să-l dețină.

Mai arată președintele, că dr. Solyom în fasiunea lui dice, că martorul l'a sedus și că i-a dat (martorei), acelu bilet, numai ca să scape de molestările lui rugămintă, — deci întreba pe martor, că ce obiecțiunează la aceste.

Martorul află de natural, că Dr. A. Korber nu recunoște ce dice el, asemenea și președintele dr. Solyom; cu toate acestea el își susține fasiunea cu totă puterea.

Acusatul dice, că istoria biletului a auzit-o și el

dela mai mulți, și așa și dela martorele și fiind că se vorbia mult și multe despre acelu bilet, a crezut de dator să a se provoca la fapta acesta ca la o dovadă — care asemenea nu se poate dice că ar fi strălucită.

Din fasiunea d-lui Dr. Solyom, relativ la acest punct, se vede că d-sa a fost preterit, când a dictat la protocol fasiunea sa, căci se folosese de nese terminii atât de peierțai, încât cu drept cuvânt martorele a putut pune întrebarea, că cum s'a putut permite, a se lua în scris așa ceva, ce dice d-lui Dr. Solyom?

Cât timp s'a ascultat acest martor și s'a atins acest punct, se pute observa o nervosită generală.

Procurorul și președintele au pus mai multe întrebări martorei, dicend că fasiunile lui nu ar fi tot de unul și același cuprins și înțeles — martorele însă a susținut, că și acum și când a fost mai înainte a spus adevărul. (Va urma.)

De pe Crane, Martie 1887.

Domnule Redactor! Poporul nostru pe toate terenurile devine a fi nedreptățit. Nici chiar cerealele cari le câștigă cu grea sudore nu le poate vinde fără ca să nu fi înșelat.

Despre acesta se poate omul convinge la tirgurile de săptămână ale orașelor locuite de jidovime. Așa în orașul Deșiu de câțiva ani încoco toate cerealele cumpărate dela țeranii noștri mai întâi le cumpănesc după greutatea măjilor metrice și apoi le solvesc. Țeranii noștri fiind că nu se pricepu la măsurile cele noue, sunt siliți a le vinde cu merța, care altcum dela introducerea măsurilor celor noue e oprită. Jidovimea însă, ca să potă prinde pe bieții țeran în mrejele lor, bucuros oferesce prețul după merță și încă de fiecare aproape atâta cât cere vândătorul, încât îngrabă se face tocmea. E de însemnat că tocmea cu astfel de măsură oprită inadinsu o facu cu țeranii noștri cu scop ca mai târziu de s'ar vedea înșelați în urma cântăririi cu cumpăna, să nu potă alerga la lege. Venind cerealele la cumpăna, facu malițioasă obiecțiune, că n'au greutatea recerută, deci la fiecare merță, din prețul ei deja statorit, detragu câte 2—10 cr; bietul țeran ce are de a face decât a se învoi și așa, căci nu scie, că ore are greutatea recerută ori ba, ér de alergă la lege în astfel de împrejurări tot el perde, de ore ce se scie că nu e permis a vinde cu merța, cu toate că el cu jidovul cu merța s'a tirguit.

Asta nu se întâmplă numai cu un singur om său cu mai mulți și într'o singură ți de măturie (têrgu de săptămână), ci se întâmplă de câțiva ani în toate țările țergurilor de săptămână, firesce numai cu țeranii și mai cu seamă cu cei români, deoarece aceștia nu cunosc măsurile noue. Poporul în astă privință îl putem considera ca dat pradă arbitriului precupeților, căci cerealele câștigate cu cruntă sudore, când sosesc la cumpăna măjii metrice, le plătesc aceia așa cum îi trage inima, fără ca organele guvernului să se fi încercat a pune stavilă astorfel de lucruri. Măsurile decimale costă 12—15 fl, probabil domni dela putere le socotesc său pre scumpe său netrebnice; până când lângă salariul statorit al notariului cercual se recunoște încă câte 30—40 fl. dela o comună sub diferite numiri de cătră oficiul pretorial; în spelele telegrafului, care se înființează din Giachi-Gărbău până în Deșiu se lichidază câte 20—30 fl.; pentru foile „Szolnok-Doboka“, „Erdélyi Gazda“ și „Rendöri közlöny“ câte 6—7 fl., cari se procură nu ca să le cetescă Stan și Bran, cari nu sciu nici o vorbă ungurească, și cari deși le plătesc, der nici nu le vedu cu ochii, ci aceste se abonază ca să aibă notariul în ce pacheta lucruri de ale mănărei. Repet, acestea domni »felicitorii« noștri nu le consideră de netrebnice, der ce să dică, când chiar traista dela ordinanțul (uneori surugiu și servitor de casă) notariului din cercul Simisnei e procurată de acelu notar jidov pe spelele comunelor cu 20 fl. v. a. dela un neguțător tot jidov din Buda Pesta, — că, veți Dómne, e mai mare lipsa de o astfel de traistă, decât de măsur decimale pe cari când s'ar procura și le-ar studia poporul, nu ar avé jidovimea așa bun gheșt.

Abusurile cu întrebuițarea măsurilor noue se facu nu numai în Deșiu; potă afirma că aproape mai în toate orașele din Transilvania și Ungaria. Socotind în calculul cel mai de jos numai în Deșiu în fiecare ți de măturie 100 fl, perduți din punga poporului nostru după acele 50—100 de caré, cari vinu cu cereale de vânzare, în 52 de măturii ale anului ar fi 5200 fl; der apoi în alte orașe cu tirguri mai mari câte mii de floreni se perd!

Aceste luându-le în considerare preoții și învățătorii noștri, mult bine ar face poporului când l'ar indemna spre a contribui suma recerută la cumpărarea măjei decimale cu care în câteva țile, său chiar în sârbători, și pe cel mai primitiv om din sat l'ar putea învăța, și astfel s'ar cruța o considerabilă sumă de bani, cari altcum în decursul anului la vinderea cerealelor rămân în mâna precupeților fără simț de dreptate. Pentru procurarea astorfel de măsur bucuros se invoiesc țe-

rării noștri, deoarece aproape fiecare a avut ocaziune la vinderea cerealelor a esperia relele urmări ale necunoscutului măjilor metrice.

Sentinela.

Tohanul vechiu, Martie 1887.

Stimate D-le Redactor! Înțelegerea română din Tohanul vechiu a arangiat pe la mijlocul carnavalului în localul edificiului școlar de acolo o producție teatrală împreună cu jocul. Regret, că până acum nu s'a aflat nimenea, care se v' reporteze despre succesul acestei producții, care după a mea părere merită o atențiune cu atât mai mare, cu cât astfel de încercări sunt nise apariții cu totul rare în mijlocul poporului nostru dela sate.

S'au jucat două piese în câte un act: „Rusalii” de V. Alexandri și „Vlăduțul mamei”, vodevil de I. Lupescu. Succesul debutanților a fost peste așteptare satisfăcătoare, deși unele persoane acum au debutat pentru prima oară. Cu deosebire d-șora Cornelia N. Pop, care a binevoit a lua asupra și nise roluri grele, a reprezentat cu multă destoinicie în rolul Susanei pe femeia intrigantă și sinceră, er că Sevasta din „Vlăduțul mamei” a procurat publicului deplină satisfacțiune.

D-șora Virginia Coman, prin mișcările sale ușoare și mai ales prin vocea sa plăcută și bine cultivată a secerat aplauze foarte numeroase din partea publicului. Nu mai puțină laudă merită d-l: Beniamin Clococeanu în rolul lui Galuscu și încă și mai mult în rolul lui Costică, er d. Andrei Radeșiu în rolul lui Răsvrătescu, car de asemenea au satisfăcut publicul pe deplin.

Mai multă surprindere ni-a făcut însă badea Haralampie Ungur, un țeran gârbovit de bătrânețe, care cu o caracteristică propriei bătrânețelor sale a știut reprezenta rolul lui moșu Eftemie, storcându admirațiune și aplauze frenetice din partea asistenților. Scurt: Producțiunea a succedut peste așteptare.

Nu pot să nu întonez meritul ce și l'a câștigat prin arangierea acestei producții inteligența română din Tohanul vechiu și mai v'eros d-l învățător Nicolau N. Pop, ca diriginte al teatrului. Pentru destoinicie sa pe terenul artei teatrale, d. N. Pop fu distins încă în colonele acestui prețuit diaru cu ocaziunea debutării sale din Voila, în anul trecut, și nu-mi rămâne decât să constat, că d. Pop ni-a dat și de astădată dovezi despre capacitatea sa nu numai pe terenul școlastic, ci și pe cel social. Dorim d-lui Pop succes și bărbăție pe calea pe care a apucat și să-și afle mulți imitatori între învățătorii români!

Un participant.

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1887.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1886—87.

(Urmare.)

5. Decopiarea de documente făcută prin îngrijirea d-lui coleg Odobescu din arhivele Ministerului de externe din Paris, s'a continuat în anul trecut. Pentru această lucrare s'a trimis suma de 2500 lei din fondul publicațiilor istorice. Dela d-sa s'au primit în decursul anului 14 caiete de copii pentru anul 1885—6 și 30 pentru anul 1886—87, cele mai multe din ele cuprinzând o parte din memoriile generalului comite de Langeron.

Generalul de Langeron, fiind în serviciul Rusiei, a luat o foarte însemnată parte activă la mai toate campaniile Rusiei în contra Turcilor dela sfârșitul secolului trecut și dela începutul celui prezent, și prin urmare la repetitele ocupații ale Principatelor de către Ruși. El a fost de mai multe ori comandant suprem al oștirilor rusești din Principate. Memoriile lui cuprind relații amănunțite de mare însemnată asupra stării sociale și politice a Principatelor în acea grea epocă a istoriei Românilor.

Îndată după primirea copiilor, s'a început tipărirea acestor documente, și din ele se va forma al III-lea volum de supliment la colecțiunea Hurmuzaki. Starea actuală a documentelor publicate în colecțiunea Hurmuzaki este următoarea:

Volumul	Anii	Docum.	Adun. de Adause de Hurmuzaki	Academia
I.	1199—1345	553	—	553
III.p.1.	1576—1599	443	341	102
III.p.2.	1576—1600	150	—	150(sub pres.)
IV.p.1.	1600—1649	629	629	—
IV.p.2.	1576—1650	732	—	732
V.p.1.	1650—1699	362	362	—
V.p.2.	1650—1699	475	—	475
VI.	1700—1750	355	355	—
VII.	1750—1818	308	308	—
Suplem. I.	1518—1780	1414	—	1414
„ II.	1781—1814	988	—	988
„ III.	1709—1826	50	—	50(sub pres.)
		6459	1995	4464

6. Decopiarea de documente se continuă fără încetare în arhivul Statului dela Venetia. Directorul

acestei mari colecții, d-l Cechetti, urmăzează cu același interes ca la început această lucrare și ne dă cu aceeași bunăvoință ca și în anii trecuți concursul său luminat pentru îmbogățirea colecției noastre de documente.

De asemenea d-l C. Soranzo a binevoit a înștiința Delegațiunea, că urmăzează din parte-i cercetarea și decopiarea documentelor privitoare la istoria noastră și aflătoare în Biblioteca St. Marco.

7. Documentele privitoare la istoria Românilor găsite în v'era anului 1885 de d-l Bibliotecar Bianu în colecțiile bibliotecilor din Cracovia și Lemberg au fost toate copiate sub binevoirea îngrijire a d-lui dr. W. Wislocki, custosul la biblioteca Universității Jagelonice din Cracovia și a d-lui dr. W. Ketrzynski, directorul bibliotecii Ossolinski, din Lemberg, cari au binevoit a trimite toate copiele făcute.

Începându-se publicarea catalogului analitic al colecției manuscriselor bibliotecii Czartoryski, din care a și apărut fasciculul 1, s'a mijlocit, ca d. dr. I. Korzeniowski, este însărcinat cu redactarea acestui catalog, să procure Academiei copii de pe toate documentele privitoare la istoria Românilor, cari se află în colecțiile manuscrise ale acelei bibliotecii și cari nu sunt încă copiate.

Colecțiunea de documente polone, cari s'au procurat până acum în copii, cuprinde peste 600 documente de mare interes pentru istoria țărilor române mai cu seamă din secolii XVI și XVII. Spre a se publica aceste documente va trebui ca să se facă bune traduceri.

8. În urma relațiilor prezentate de către bibliotecarul Academiei, d-l I. Bianu, asupra călătoriei sale în Galiția în v'era anului 1885 și a rezultatului cercetărilor sale în bibliotecile și arhivele acelei provincii, Academia a decis în sesiunea trecută a-lu însărcina cu o nouă călătorie spre a urmări cercetările istorice prin colecțiile polone. Spre acest scop Delegațiunea a pus la dispozițiunea d-sale suma de 1500 lei. Călătoria s'a făcut în vacanțele de v'era ale anului trecut și rezultatele cercetărilor sale au fost prezentate Academiei într'un raport, care a fost trimis spre cercetare la secțiunea istorică.

Cu această ocaziune d-l Bianu a cercetat de aproape arhivele familiei principilor Radziwill, cari sunt instalate în castelul dela Niestwiez în Lituania. În aceste arhive d-sa a aflat peste 300 documente privitoare la istoria Românilor, un însemnat număr de scrisori și alte informații privitoare la căsătoria Mariei, fiica lui Vasile Lupu, u Ianuș Radziwill.

Principele Antonie Radziwill, cu o foarte mare liberalitate, a dispus copierea tuturor acestor documente, și sperăm că ele se vor primi în cursul anului.

9. În timpul vacanțelor de v'era d-lu coleg V. A. Urechia a făcut cercetări istorice în diferite părți ale Moldovei și ale Bucovinei, și a procurat, pre lângă diferite informații, prețioase colecții de documente. Delegațiunea a decis a se restitui d-lui Urechia, din fondul publicațiilor istorice, cheltuielile făcute în aceste călătorii în sumă de 2098 lei.

10. Din același fond s'a dat și în acest an d-lui coleg Barițiu suma de lei 2500 spre a urmări cercetările sale istorice în Transilvania și Ungaria. O parte din rezultatele cercetărilor făcute de d-sa în acest an s'au comunicat Academiei în ședințele ordinare de peste an.

IV. Legate și fonduri.

În relațiunea pe care voui ave onore a v'o prezenta asupra operațiilor cassei se va arăta și starea actuală a fondurilor Academiei.

În acest loc am onore a v' aduce la cunoștință următoarele:

1. Regularea succesiunii răposatului Dimitrie Hagi-Vasile, care a făcut Academiei un legat de 20,000 lei, se află încă înaintea justiției, din care cauză Academia nu a putut încă fi pusă în posesiunea sumei ce i s'a legat.

2. Veniturilor legatului de 10,000 lei făcut Academiei de răposatul G. San-Marin nu li s'a determinat încă nici o destinațiune precisă; va fi d'er necesar ca în această sesiune să li-se determine destinațiunea în conformitate cu testamentul.

3. La deschiderea sesiunii generale din anul trecut am adus la cunoștința d-vostre, că regretatul și zelosul nostru coleg Dr. Obedenaru a lăsat Academiei prin testament întreaga avere sa și că doi dintre frații răposatului au intentat acțiune asupra succesiunii. Acțiunea se află acum înaintea Curții de apel și sperăm, că chiar în cursul acestei sesiuni se va termina în mod favorabil pentru Academia.

(Va urma.)

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

BERLIN, 22 Martie. — Ovațiunile din incidentul aniversării nașterii împăratului Wil-

helm au început cu un mare conductu cu facle. Împăratul mulțami și își exprimă bucuria asupra spiritului studenției de ađ. Cu totă mulțimea de sute de mii de omeni, ordinea n'a fost nicăeri turburată.

Mulțamită publică.

Comitetul reuniunii femeilor române din Brașov își exprimă mulțamita sa d-nei Eufemia Kertsch de aici, pentru că a avut bunăvoința, de a prevedea 4 eleve sărace dela școala noastră cu îmbrăcămintea și încălțăminte necesară.

Brașov, 5 Martie 1887.

Maria Secăreanu, m. p. Dr. Nicolau Pop, m. p.
presidenta reuniunii actuarul reuniunii.

DIVERSE.

O cununiă cu probă generală. — Din Birmingham se comunică o umoristică celebrare de cununiă. Acolo trăese un om original mai înaintat în etate, domnul Mollin, care era să se cunune în 6 ale curente cu o damă tinără încântătoare, Miss Ponta. Ginerile, care se bucura de-o întinsă cunoștință, nu voia să se lase pe voia întâmplării ceea ce privea ceremonia în biserică; el cerea deci o probă generală, pentru a înlătura încă la timp particularitățile, cari nu i-ar conveni. După ce se obligă domnul Mollin la oficiul bisericesc a plăti tacsele îndoit, se ținu în 5 l. c. în totă regula proba generală de cununiă. Mirăsa apăr în mijlocul rudeniilor sale; Alaiul se puse încet în mișcare spre altar, acolo aștepta preotul în ornat. Domnul Mollin, carele alerga cu zel prin biserică, găsi câteva obiecțiuni de făcut, în fine se declară mulțumit despărțindu-se de preot cu cuvintele: „La revedere mâne”. Însă această revedere rămase afară, căci ajunși acasă, declară Miso Ponta, că li este de ajuns cu proba de cununiă; și că renunță la adevărata cununiă cu acest bătrân nebun.

Nuntă interesantă. — O cununiă interesantă cu privire la mire și mirăsa s'a celebrat de curând în frumosul și muntosul sat Zwickenberg lângă Oberdrauburg. Ginerile se află în etate de 67 ani, mirăsa numără 76 ani. Ea este cea mai bătrână femeie din Zwickenberg și se căsătorii acum pentru a treia oară. Preotul care cununa părechia este 84 de ani. De 51 ani păstorește el în acest sat. În 1879 serbă el iubi-leul de 50 de ani al preoției sale. Nașul e în etate de 94 de ani și se bucură încă de tără trupescă și spirituală. Pe timpul războiului francesu se duse el la moșia tatălui său, pentru a se sustrage dela miliție. În 1815 își luă o nevastă, cu care serbă el în 1865 nunta de aur. Doi ani în urmă li răpi mărta pe tovarăsa sa. După alți doi ani, adevă în etate de 74 ani se căsătorii din nou, stabilindu-se într'alt loc. Pe când număra vr'o 80 ani, tăia el însuși crăcile uscate ale pomilor, fiindu astfel silit a se urca pe cei mai înalți pomi. De acesta primejdiosă ocupațiune sa lăsat acum. Ginerile său este deja om foarte bătrân, nepoții săi sunt bărbați maturi, strănepoții săi sunt flăcăi sdraveni.

O cură miraculoasă. — Se scrie din Roma: Medicul neapolitan Dr. Fusco a făcut mare svonut prin miraculoasele sale cure hypnotice. Medicul pune pe bolnav să se uite printr'o linte de sticlă spuindu după 10 minute decă p'ote ajunge în starea, care o cere hypnotizarea, său nu. De este așa atunci urmăzează adevărata tratare, care deocamdată a rămas secretul domnului Fusco. În săptămânile din urmă se țice, că ar fi făcut minuni cu această cură, casa sa este adesea locul de întrunire a multor bolnavi, mai cu seamă dame, cari caută vindecare la noul făcător de minuni. Succesul său cel mai mare, și care îl făcu renumit, este miraculoasă vindecare a unei fiice de căpitan de marină foarte cunoscută aici a domnișorei Emilie Ange, care de 2 ani și-a pierdut mințea și în partea cea mai mare și vederea. După puține zile de tractare, încep a se îmbunătăți starea bolnavei, și după două săptămâni își recăpătase întreaga ei judecată, ceea ce făcure pretutinden cunoscută fericții părinți.

(† NECROLOGU.) — **Georgiu Laslu**, președinte de tribunal în pensiune și avocat, după o suferință scurtă și după împărțirea cu santele taine, a încetat din viață Duminecă în 8 (20) Martie 1887 în etate de 60 ani. Despre această dureroasă pierdere încunoscutează pe toți amicii și cunoscuții defunctului jalnică lui soție Susana în numele său precum și în numele socriilor, cumnaților și nepoților repausatului. Rămășițele pămâtesce se vor ridica Marți în 10 (22) Martie la 4 ore d. a. din fosta locuință a defunctului — t'ergul p'omeloru Nr. 93 — și se vor așeza spre eternul repaos în cimiterul gr. or. din Gröveru. —

Brașov, în 9 (21) Martie 1887.

Fiă-i țerina ușoră și memoria binecuvântată!

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 21 Martie st. n. 1887

Rentă de aur 5%	101.65	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtie 5%	89.30	Despăgubire p. dijma de vină ung.	98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	150.20	Imprumutul cu premiu ung.	120.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	98.—	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	123.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	124.—	Renta de hârtie austriacă	80.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	115.—	Renta de arg. austr.	81.70
Bonuri rurale ungare	104.25	Renta de aur austr.	112.90
Bonuri cu cl. de sortare	104.50	Losurile din 1860	133.25
Bonuri rurale Banat-Timșu	104.25	Acțiunile băncii austro-ungare	880.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.25	Act. băncii de credit ung.	296.—
Bonuri rurale transilvane	104.30	Act. băncii de credit austr.	287.—
		Argintul — Galbini împărătesc	6.00
		Napoleon-d'ori	10.10
		Mărci 100 imp. gerra.	62.60
		Londra 10 Livres sterlinge	127.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Martie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	90 1/2	91—
Renta rom. amort. (5%)	91 1/2	92—
convert. (6%)	84—	85—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	99—	100—
" " (5%)	82 3/4	84 1/4
" " urban (7%)	96—	97—
" " (6%)	90—	91—
" " (5%)	78—	79—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aurul contra bilete de banca	18.—	18. 3/4
Bancnote austriace contra aurul.	2.01	2.02

Cursul pieței Brașov

din 22 Martie st. n. 1887.

Bancnote românești	Cump.	8.44	Vënd.	8.48
Argint românesc		8.40		8.45
Napoleon-d'ori		10.06		10.10
Lire turcesci		11.30		11.40
Imperial		10.33		10.38
Galbeni		5.95		6.—
Scrisurile fonc. „Albina” 6%		101.—		102.—
" " " 5%		98.—		99.—
Ruble Rusești		113.—		114.—
Discontul		7—10%		pe an.

Bilanțul cu 31 Decembrie 1886.

Active.		Passive.	
Cassa in numerar	682.71	Capitalul de acțiuni	30,000.—
Cambie	56,365.90	Depuneri spre fructific.	50,201.56
Imprumuturi pe ipotecă	8,984.50	Interese anticip. pro 1887	1,163.—
" pe obligațiuni cu caventa	19,881.50	Fondul de rezervă	583.10
Imprumut, de Lombard	75.—	Dividende neridicate	165.—
Spese de fondare	611.94	Diverse conturi creditore	3,772.17
După amortisare de	203.98	Profitul curat	3,574.17
Mobilier	470.02		89,459.—
După amortisare de	47.—		
Diverse conturi debitoare	2,638.41		
	fl. 89,459.—		fl. 89,459.—

Făgărașiu, in 31 Decembrie 1886.

Alexandru Micu m. p. Ioan Dejenariu m. p. Iliu Duvlea m. p.
președinte. comptabil. membru al direcțiunii.

Basiliu Stanciu m. p. Iuliu Danu m. p. Ioan Turcu m. p. Demetriu Chișerianu m. p.
membru al direc. membru al direc. membru al direc. membru al direc.

Subsemnatul comitetu de supraveghiere amu examinat bilantul prezentu și confruntandu-lu cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute in bună regulă, lamu găsitu in consonanță cu aceleași și esactu.

Făgărașu, in 4 Fauru 1887.

Comitetul de supraveghiere:

Dr. Stefanu P. Poppu m. p. Ioan Poppu m. p. Gerasimu Grama m. p.

„FURNICA,”
cassa de economii, societate pe acțiuni in Făgărașiu.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Casei de economii „Furnica,” societate pe acțiuni,” se invită prin acēsta in virtutea §. 16 alu statutelor societății la

III-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Făgărașiu in 21 Aprilie 1887 st. n. înainte de amēdi la 10 ore in localul societății.

Obiectele:

1. Raportul anual alu direcțiunii, bilantul anului 1886 și raportul comitetului de supraveghiere.

2. Distribuirea profitului realizat conformu bilantului.

3. Fixarea pretului marcelor de prezentă, pentru direcțiune și pentru comisariul de și.

4. Alegerea, conformu §-lui 40 din statute, a com. de supraveghiere.

Domnii acționari, cari in sensul §§. 17, 18 și 19 din statutele societății voiescu a participa in persōnă seu prin pleni potenți suntu rugați a-și depune la cassa societății seu la institutul de credit și economii „Albina” in Sibiu, seu la filiala acelu institutu in Brașov, acțiunile lor și eventualu dovedile de plenipotență celu multu până in 16 Aprilie 1887 st. n.

Făgărașu, in 28 Fauru 1887. Direcțiunea societății

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predeal-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.						
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren de pers.	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	Tren de pers.	
Bucuresci	—	—	7.30		Viena	11.10	—	—	—	Teiuș	11.24	—	2.40	Viena	11.10	12.10	—			
Predeal	—	—	1.14		Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00	Alba-Iulia	11.39	—	3.14	Budapesta	8.20	9.05	—		
Timiș	—	—	1.45		Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40	Vințulu de jos	12.30	—	4.22	Szolnok	11.20	12.41	—		
Brașov	—	—	2.32		P. Ladány	2.02	5.28	5.40	11.26	2.31	Șibot	12.52	—	4.50	Arad	4.10	5.45	—		
Feldiara	7.47	—	4.16		Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.33	—	Orăștia	1.01	—	5.18	Glogovaș	4.30	6.—	7.04		
Apatia	8.24	—	5.02		Vărad-Velencze	—	—	9.24	2.06	—	Simeria (Piski)	2.03	—	5.47	Gyorok	4.43	6.13	7.22		
Agostonfalva	8.51	—	5.43		Fugyi-Vásárhely	—	—	9.41	2.17	—	Deva	2.52	—	6.35	Pauliș	5.07	6.38	7.58		
Homorod	9.14	—	6.15		Mező-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—	Branicica	3.23	—	7.02	Radna-Lipova	5.19	6.51	8.17		
Hașfaleu	9.51	—	7.06		Rév	—	8.04	11.38	3.24	—	Ilia	3.55	—	7.28	Conop	5.41	7.10	8.36		
Sighiș	11.03	—	9.19		Bratea	—	—	12.18	3.47	—	Gurasada	4.08	—	7.40	Bérzova	6.09	7.37	—		
Elisabetopole	11.26	—	9.31		Bucia	—	8.58	1.57	4.33	—	Zam	4.25	—	8.11	Soborșin	6.28	7.55	—		
Mediaș	11.29	—	9.31		Huedin	—	9.28	3.11	5.15	—	Soborșin	5.30	—	8.46	Zam	7.25	8.42	—		
Copsa mică	12.09	—	10.16		Stana	—	—	3.40	5.34	—	Bérzova	5.56	—	9.33	Gurasada	8.01	9.12	—		
Micăsasa	12.29	—	10.57		Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—	Conop	6.27	—	9.53	Ilia	8.34	9.41	—		
Blașu	12.44	—	11.19		Ghirbău	—	—	4.36	6.07	—	Radna-Lipova	6.47	—	10.27	Branicica	8.55	9.8	—		
Crăciunel	1.05	—	11.31		Nedeșdu	—	10.28	4.58	6.24	—	Pauliș	7.28	—	10.42	Deva	9.19	10.17	—		
Teiuș	1.34	—	12.31		Clușu	11.00	—	—	—	7.08	Gyorok	7.43	—	10.58	Simeria (Piski)	9.51	10.42	—		
Aiad	1.46	—	12.48		Apahida	11.19	—	—	—	7.36	Glogovaș	7.59	—	11.25	Orăștia	11.11	11.37	—		
Vințulu de sus	2.09	—	1.22		Ghiris	12.30	—	—	—	9.06	Arad	8.28	—	11.39	Șibot	11.43	12.—	—		
Uiora	2.39	—	2.18		Cucerdea	1.01	—	—	—	9.53	Szolnok	8.42	—	4.52	Vințulu de jos	12.18	12.29	—		
Cucerdea	3.01	—	2.48		Uiora	1.06	—	—	—	10.—	Budapesta	—	—	8.20	Alba-Iulia	12.36	12.46	—		
Uiora	3.08	—	2.56		Uiora	1.13	—	—	—	10.9	Viena	—	—	6.05	Teiuș	1.29	1.41	—		
Uiora	3.14	—	3.64		Vințulu de sus	1.20	—	—	—	10.19										
Ghiris	3.53	—	4.51		Arad	1.41	—	—	—	10.48										
Apahida	5.10	—	5.28		Teiuș	2.00	—	—	—	11.14										
Clușu	5.30	—	5.56		Crăciunel	2.35	—	—	—	12.12										
Nedeșdu	—	6.03	8.00		Blașu	2.48	—	—	—	12.30										
Ghirbău	—	6.21	8.36		Micăsasa	3.20	—	—	—	1.12										
Aghiriș	—	—	9.02		Copsa mică	3.36	—	—	—	1.32										
Stana	—	—	9.32		Mediaș	4.00	—	—	—	2.18										
Huedin	—	7.14	10.11		Elisabetopole	4.33	—	—	—	3.03										
Cucia	—	7.43	12.16		Sighiș	5.12	—	—	—	3.49										
Rocia	—	—	12.50		Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28										
Bratea	—	—	1.21		Homorod	7.02	—	—	—	6.16										
Rév	—	8.22	2.02		Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06										
Mező-Telegd	—	8.48	3.06		Apatia	8.11	—	—	—	7.46										
Fugyi-Vásárhely	—	—	3.38		Feldiara	8.41	—	—	—	8.25										
Vărad-Velinte	—	—	3.54		Brașov	9.21	—	—	—	9.15										
Oradea-mare	—	9.13	4.05		Timiș	—	—	1.55	—	—										
P. Ladány	—	9.18	4.50		Predeal	—	—	2.53	—	—										
Szolnok	—	10.38	7.23		Bucuresci	—	—	3.28	—	—										
Buda-pesta	—	12.20	3.24					9.35	—	—										
Viena	—	2.15	10.05					—	—	—										
	—	—	2.15					—	—	—										
	—	—	8.00					—	—	—										

Nota: Orele de nopțe sunt cele dintre liniile grōse.